

సంజీవిని ఫిలిమ్స్

గండర్ గండడ

నిర్మాతలు: G. రామం, V. చంద్రశేఖర్

చరిత్రకర్త: K.S.R. దాస్

అలకాపురి సామ్రాజ్యాధీశులకు “స్వర్ణమాల” వరప్రసాదంగా లభించింది. దీవ్యదత్తమైన ఆ మాల ప్రభావం వున్నంతవరకు అలకాపురి నుభిక్షితంగా వుంటుంది. శాంతి ప్రియుడు, సత్యశీలుడు, ధర్మ ప్రభువులు అయిన అలకాపురి మహారాజులు తనకు లభ్యమైన మందిని మిగిలిన దేశాధిపతులందరికీ సమానంగా లభించేట్లు చేయాలన్న కోరిక. ఈ ఆశయంతోనే ప్రతియేటా వసంతోత్సవాలపేరిట అందరినీ తమ దేశానికి ఆహ్వానితులుగా రావిస్తున్నాడు. వారిలో శారతి సామరస్యాలను నెలకొల్పేందుకు కూడా ప్రయత్నిస్తున్నాడు.

ఈ సంవత్సర వసంతోత్సవాలలో వైరంతోపున్న కళింగ భూపతికూడా తన కుమార్తె శశిరేఖ, మేనల్లుడు రంజిత్ తోనూ విజయంచేశాడు. ఈసంవ 10 లోనే సకల విద్యలలో విశేష కృషిచేసి, అస్త్ర, శస్త్ర శాస్త్రీతులలో నేర్చుకొనిన అలకాపురి యువరాజు మనోహర్ ను ఎట్టాభిషిక్తుని చేయాలని మహారాజుల ఆకాంక్ష!

రంజిత్ స్వతహాగా దుర్మార్గుడు. రాజ్య కాంక్షాపరుడు. రాజదర్బారులో ఏర్పాటుచేసిన కత్తి యుద్ధంలో గెలిచినవారిని “గండరగండడు” బిరుదాంకితులను చేస్తారు. రంజిత్ ముందు కొచ్చాడు. మనోహర్ అడ్డు తగిలాడు. నాశనం చేద్దామని నిశ్చయించుకొన్నాడు రంజిత్. కానీ అతణ్ణి చితుగా ఓడించి “గండరగండ” డైనాడు మనోహర్. రంజిత్ లో పగ ప్రజ్వలిల్లింది. రాజవంశ నాశనానికే తలబూనాడు. అస్థాన సర్తకి మంజరి అతనికి తోడ్చింది. రాజదర్బారులో ఆమె నాట్యానికి మెచ్చి తన కంఠహారాన్ని బహూకరించాడు మనోహర్. వికృతార్థంతో స్వీకరించింది. అర్థరాత్రి కామోద్రేకినిమై మనోహర్ మందిరంలోకి ప్రవేశించి, అతనిచే నిరాకరింపబడింది. మనోహర్ ను ఎలాగైనా తనవానిగా చేసుకోవాలన్న కాంక్షతో, రంజిత్ తో

చేతులు కలిపింది. వీరిరువురిని తన ప్రణాళికలో పావులుగా వువయోగింది, అలకాపురి సింహాసనాన్ని అధిష్టించాలని కుట్రతో వారిని చేరాడు మంత్రివర్యుడు.

ఉన్నట్లుండి స్వర్ణమాల, వసంత మండపంలోని రాకుమార్తెలు మాయమయ్యారు. ఇదంతా తండ్రికొడుకుల నాటకమన్నారు. ధర్మప్రభువులు వారిముందు ముద్దాయిగా నిలిచారు. తలిదండ్రులను సకల రాజుల రక్షణలోవుంచి, రాకుమార్తెలను వెదికేందుకు బయలుదేరాడు మనోహర్. రాజ దంపతులను వెంటనే కారాగారంలో బంధించి, కళింగభూవతిని కత్తితోపొడిచి చంపాడు రంజిత్.

రాకుమార్తెలను, స్వర్ణమాలను అపహరించిన మాంత్రికుడు కాలకంతుడు, తన ప్రత్యర్థి మనోహర్ ఆచూకీ తెలుసుకొనేందుకు దుర్భిణీలో పరిశీలించాడు. వెంటనే మార్గంలో అవరోధాలు కలిగించాడు. తిరిగి తిరిగి బయలుదేరిన స్థానానికి వచ్చిచేరాడు మనోహర్. అక్కడే కాచుకొనివున్న రంజిత్ వెనుకపాటుగా మనోహర్ ను పొడిచాడు. అప్రక్కనేవున్న తపాకంలో పడిపోయాడు మనోహర్. అందులో నివాసం చేస్తున్న జురాక్షసి “జుల్ ఫా” చేతిలో చిక్కాడు. వగలంతా చిలుకగాను, రాత్రులు యధారూపంలో వుండేట్లు శాపగ్రస్తురాలైన శశి, చిలుక రూపంలో తప్పించుకుంది. మనోహర్ ను రాక్షసి బారినుండి యధారూపంలో కాపాడింది. అతనికి తెలివి వచ్చేసరికి చిలుకగా మారిపోయింది. తనను గుర్తించమని మనోహర్ కు అడ్డుపడింది. చిలుక బాధపడలేక, శశిని గుర్తించలేక చిలుకను కిరాతకులకు అప్పగించి, ముందుకు సాగిపోయాడు మనోహర్.

కిరాతకులు చిలుకను ఏం చేస్తారు? మనోహర్ కాలకంతుని పాతాళగుహ చేరుకోగలడా? స్వర్ణమాలను రాకుమార్తెలను కాలకంతుడు ఎందుకు అపహరించినట్లు?

మిగిలిన కథను వెండి తెరపై నేడే చూడండి!

కథ: ప్రొఫెసర్ ఎం. పాన్, మాటలు: జి. కె. మూర్తి
మాటలు: సి. నారాయణారెడ్డి, కొసరాజు, రాజశ్రీ
జి. కె. మూర్తి, సంగీతం: యు. పి. వి. కోదండరాజు

పాడినవారు : విజయలక్ష్మికన్నారావు

శ్లోకం :

నమామి ధర్మనిలయాం కరుణా లోక మాతరం
పద్మప్రియాం పద్మహస్తాం పద్మాక్షిం - పద్మ సుందరీ
పద్మోచ్చవాం - పద్మ ముఖీం - పద్మనాభ ప్రియాం - రమాం
పద్మ మాలాధరాం - దేవీం - పద్మినీం - పద్మగంధినీం
క్షీరోదమే కమల కోమల గర్భ గౌరీ
లక్ష్మీ ప్రసీద సతతాం నమాతాం శరణ్యే.

రచన : డా. సి. నారాయణ రెడ్డి, పాడినవారు : సుశీల

సాక్షి :

పసిడి గద్దీయ నేలు ప్రభువులకు జోహారు
మంత్రివర్యులకు సామంతులకు జోహారు
కవి చంద్రులకు గాయక మహేంద్రులకు
నాట్య గంగాధరుల కిదే జోహారు

వల్లవి : అసమాన రసికావతంసా — న

లైసలందు విహరించే నీ కీర్తి కలహంస అసమాన

చరణం : రమణి కనుబొమల సుమధనువుల గాంచి

కలికి నయనముల కలువల తిలకించి

కన్నియ నడుమున మిన్నులు గమనించి

సరసత మెరయించు సరిలేని దొరవేర

పదనివ సనిద మవదని

పదవగమవద మవమ గమగ రిసనివ

గమగ మవమ పని సనివ

అసమాన

వరణం : కొన చూపే చాలు కుసుమాభిషేకాలు
 చిరునవ్వే చాలు వరహాల వర్షాలు
 తల ఊపిన చాలు తనువెల్ల కెరటాలు
 వలరాజునే మించు వగకాడ వారెర
 అందలే సలికి — అందమే కులికి
 డెందమే ఉలికి — తొందరించగా
 మనసు మెరిసె — మరులు కురిసె   అసమాన

రచన : డా. సి. నారాయణ రెడ్డి
 పాడినవారు : బాలసుబ్రహ్మణ్యం, జానకి

మనసులోన మాన వీణ మధుర గీతం పాడనీ
 పాట వినగా కోటి నాగులు పరవశించి ఆడనీ ||మ||
 అందని రేడు అందిన నేడు అల్లై అందాలు పొంగనీ
 పొంగిన అందాలు గంగాతరంగాలై నిత్య వసంతాలు నిండించనీ ||మ||
 అల్లరి పెదవుల అల్లన ఒదిగిన మల్లెల నవ్వులు దూయనీ
 దూసిన నీచేయి దోచిన తొలిహాయి వీడని కౌగిట విరబూయనీ ||మ||

రచన : కొసరాజు
 పాడినవారు : మాధవ పెద్ది, ఏ. వి. యన్. మూర్తి

పల్లవ ఇద్దరు: గుర్రాలంటే గుర్రాలా ఇవి పంచకల్యాణి గుర్రాలు
 బలే చలాకీ గుర్రాలు అంబర వీధిని పోతవిరా
 మబ్బులో నీళ్లు తెస్తవిరా ||గుర్రాలంటే||
 చ॥ గజం : ఎనక్కి ముందుకు ఒక్కరీతిగా
 రం యిన పరుగునీతిస్తవిరా

భావగ్రహి:లన్నియ్య, ఎక:బి:యి:న:చృష్ట, ము:య:ర:గో:మో:ల:రో:వు, నృ:య:ర:య:న:ర:య:న:మే:క:ప:వి:ర్రో:జు:
సాంబయ్య,నారాయణరొవు, మస్తాబ:సుబ్బోరోవు, ప్లాట్ట:మో:ధ:వ:న, ప్రొ:డక్షన్:కం:ట్రో:లర్:వేం:ర:న్న:బో:ము
సహాయక:వర్తకులు: అంబోబో:ము, దర్త:వ:ర్తి

వచ్చిక చిక్కక పస్తులు పడితే

జీనులు కొరుక్కు తింటువిరా

ధ్వజం : యజమాని మాట వింటువీ నూతులు నాకుతు వుంటువీ

కాళ్ల దగ్గరకు పోయామంటే పళ్లరాలగా తంతవీ

వ॥ ధ్వజం : అయ్యా గజం గారు మీ గుర్రం చచ్చింది

గజం : పరవాలేదు మీ గుర్రం వుందిగా సర్దుకు పోవాం ॥గు॥

చ॥ ధ్వజం : ఊరి బరువును దేశం బరువును మోసేదంటే గాడిద

మనిషి ఎక్కితే కదం తొక్కుతూ

మహిపై నిల్వదు గుర్రమూ

గజం : గుర్రం గాడిద ఒకటని వాగే

వెరి వాడికి బుర్ర ఎక్కడ

అది యిది కాదు యిది అది కాదు

అరవక పోతే తేడా తెలియదు

॥గు॥

చరణం-గజం : ఇవేమి కర్మం అన్నయ్యా

ధ్వజం : వీం చేద్దాముర దున్నయ్యా

గజం : చెయ్యి వెయ్యరా అన్నయ్యా

ధ్వజం : మొయ్యలేమురా దున్నయ్యా

గజం : అమ్మాయికోసం వచ్చినప్పుడు అష్టకష్టములు పడవలెరా

ధ్వజం : బుద్ధి నేరక వచ్చినామురా రద్ది చేయక నోరు ముయ్యరా.

రచన : జి. కె. మూర్తి పాడినవారు : ఎల్. ఆర్. ఈశ్వరి

వన్నెలాడి వలచింది కనుగీటి పిలిచింది—నిన్నేరా

యిక జంకనేల—యింత బిరకమేల—రావేలరా ॥వన్నెలాడి॥

వాడి చూపులో వేడి వుందిరా పెదవి విరుపులో మధువు చిందురా

కోటి స్వప్నాల కోర్కెనురా నిను కోరి వచ్చిన కన్నెనురా

చూసుకో—కానుకో—వలపు దోచుకో

॥వన్నెలాడి॥

తాప భారమూ—అవలేనురా కోప భావమూ చూపనేలరా
 ధార స్వర్గాల తేలించనా నిను రమ్యలోకాలు చూపించనా
 లేవరా—ఓ వ రా—నన్నేలరా «వన్నెలాడి»

రచన : జి. కె. మూర్తి
 పాడినవారు : పిరాపురం, విజయలక్ష్మికన్నారావు.

అమె : లేనిపోని సాకులు చెప్పి
 లేది పోతా వెందుకు రా రా
 లేత వయసు చిందులేసే
 లేడి కన్నులు నిన్నే కోరెనురా «లేనిపోని»

అతడు : రంగేళి రవ్వవనే సంగతి తెలిసిందీ
 సయ్యాట లాడంగా సమయం ముందుందీ
 ఓర్పును చూపాలే కోర్కెలు అపాలే
 అందాక అగితే రోజూ కిరణాలే—రోజూ కిరణాలే

అమె : గోరంట పొదలోన గోరంక కూసిందీ
 తూరీగ వాలుననే తంగేడు పూసింది
 ఆ బాస తెలుసుకో అలాగె కలుసుకో
 అరడి చెయ్యకురా గారడీల రాయడా «లేనిపోని»

అమె : అరముగ్గిన పండ్లూ అరచేత ఉంచుకుని
 పీరా దిక్కులు చూస్తూ ఏడుస్తా వెందుకనీ

అతడు : బుద్ధిమాలి బ్రహ్మన్న యిద్దరిని కలిపాడు
 వొడ్డు వొడ్డు పొమ్మన్న వొదలకుందీ నీ గోడు

అమె : రమ్మన్నా

అతడు : రానన్నా

అమె : వీమన్నా వదలనురా «లేనిపోని»

స్టిల్స్: పి. గంగాధరరావు
డిజైన్స్: గంగాధర్
ఎడ్జిటింగ్
కల్పన ఎంటర్ ప్రైజెస్

రచన : రాజశ్రీ పాడినవారు : విజయలక్ష్మికన్నారావు.

సాకి : నవ్వనా కెవ్వనా — రవ్వలే రువ్వనా

వల్లవి : నిను చూశానా — బెయి చేశానా

నువు కనలేని స్వర్గం చూవనా

నవ్వనా కెవ్వనా రవ్వలే రువ్వనా — నిను

చరణం : ఓ ఎవరికోసం ఈ కాలం అగదోయి ఒక్క క్షణం

రేపన్న యోచన వీడాలి నీకోసమే నేను అడాలి

ఈదిత్తు ఈమత్తు గమ్మత్తు సాగాలీ నీ ఎత్తు పారాలీ ||న||

చరణం : కోడె త్రాచై లేచేనా పగల బుసలే చిందేనా

సరసాన మోహాలు పొంగాలి చిరకాల దాహాలు తీరాలి

ఒకసారి చవి చూడు మాటైన ఈ మైకం

మరిచేవు ఈ లోకం

||న||

నటవర్గం :

కాంతారావు, విజయలలిత, జ్యోతిలక్ష్మి, అనిత, రాజన ల
మిక్కిలినేని, ధూళిపాళ, కాశీనాథ్ తాతా, మోతుకూరి సత్యం,
త్యాగరాజు, రావు గోపాలరావు, రామచంద్రరావు, కోళ్ల సత్యం,
పి. జె. శర్మ, డా॥ రమేష్, రాంబాబు, హరగోపాల్, సురేఖ,
జి. శకుంతల, శ్యామల, పుష్పకుమారి, రాజ్యలక్ష్మి, పద్మిని,
శ్రీవాణి, ఉదయశ్రీ, విజయగౌరి.

దర్శకత్వం . కె. యస్. ఆర్. దాస్

నిర్మాతలు : జి. రామం, వి. చంద్రశేఖర్

ఆధ : అవరాజిత ఫిలింస్

సీడెడ్ : అనూరాధ ఫిలింస్

నైజామ్ : శ్రీ పద్మా సిక్చర్స్

మైసూర్ : వినాయక ఫిలింస్

కెమెరా : మల్లిక్

ట్రీక్ : వి. జి. నాయర్
ప్రాసెసింగ్ : విజయా

లేబోరేటరీస్

సౌండ్ : అయ్యంగార్
(ప్రసాద్)

స్వామినాథన్
(విజయ)
కోటేశ్వర రావు
(భరణి)

అపుట్ డోర్

యూనిట్ : ప్రసాద్ ప్రొడక్షన్స్
(పై) లిమిటెడ్

ప్లేబాక్ : నుశీల, జానకి,
బాలసుబ్రహ్మణ్యం,
ఎల్. ఆర్. ఈశ్వరి
విజయలక్ష్మి
కన్నా రావు,
మాధవ పెద్ది,
పిఠాపురం,
వీ. వి. ఎన్. మూర్తి.

సహాయకులు :

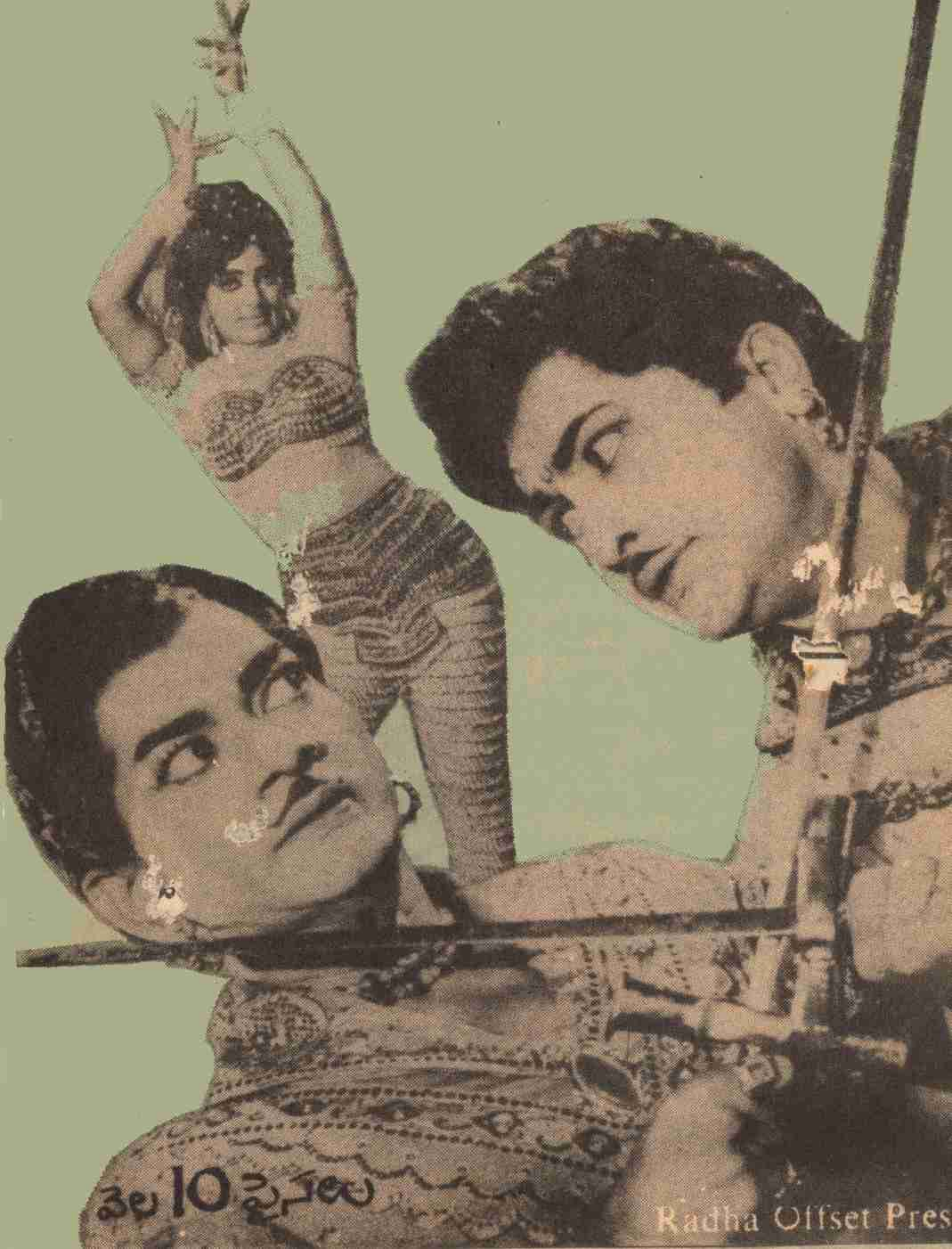
నంగీతం : నాగరాజు

కళ : వి. ప్రకాశరావు

స్టూడియో : ప్రసాద్

మే 10 పేజీలు

Radha Offset Press